Com era el blat que menjaven els faraons?

El blat dels faraons era més resistent a certes plagues de fongs, podia créixer en sòls empobrits i en escassetat d'aigua. Aquestes són algunes de les conclusions de l'estudi que el Centre de Recerca en Agrigenòmica (CRAG), en col·laboració amb la University College de Londres i el Museu d'Història Natural de la mateixa ciutat, han fet per seqüenciar el genoma d'una mostra de blat de fa 3.000 anys. 'El Pou', la secció de ciència i tecnologia que Cugat Mèdia produeix per a la Xarxa, ha parlat amb una de les investigadores, Laura Botigué.

Aquestes mostres, que es conservaven al Museu d'Història Natural de Londres, mantenen encara la majoria d'informació genètica i la feina dels investigadors ha estat analitzar-la tenint en compte la degradació que pot patir la matèria orgànica, en aquest cas dessecada, al llarg de tres mil·lennis. Botigué explica que aquesta seqüenciació permetrà conèixer molt més d'aquestes varietats ancestrals, tant des del punt de vista històric, demostren que el blat ja estava domesticat en aquell moment, com també per la creació de noves varietats que puguin adaptar-se a un altre clima.

Es tracta d'una investigació pionera, que sorgeix de la curiositat de Botigué per saber si es podien traslladar a les plantes els estudis que ja es feien en restes animals. De fet, la majoria de tipus de blat que es cultiva actualment és resultat de la hibridació d'aquella varietat, coneguda com a pisana, i una herba salvatge molt semblant.

Laura Botigué: La pregunta que ens feiem era si podíem saber com havia anat la domesticació de les plantes a través d'estudiar el seu ADN. Llavors vam establir aquesta col·laboració amb la University College of London i el Museu d'Història Natural.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/sons/146329.html

Copyright 2024 Cugat.cat